

سخنگوی شهرداری تهران از آسیب ۳۴۹ نقطه آسیب‌دیده در پایتخت خبر داد.

به گزارش اقتصادسراسر آمد، عبدالمطهر محمدخانی سخنگوی شهرداری تهران اعلام کرد : شهرداری تهران همچون جنگ ۱۲ روزه در کنار مردم قهرمان پایتخت قرار دارد و شهرداری در مراحل مختلف از عملیات امداد و نجات تا اسکان اضطراری و بازسازی و از نظافت و سامان دادن به شهر تا حمل‌ونقل عمومی در کنار همشهریان عزیز است. وی افزود: از زمان اصابت موشک و انفجارهای رژیم جنایتکار آمریکا و اسرائیل، همکاران شجاع ما در سازمان آتش‌نشانی به عنوان فرمانده میدان امداد برای اطفای حریق و نجات جان همشهریان عزیز وارد عمل می‌شوند.

محمدخانی ادامه داد: بلافاصله پس‌کا کیمپ‌ نیروهای هلال احمر و اورژانس اورژانداری اولیه برای نجات افرادی که زیر آوار مانده‌اند را انجام می‌دهند. وی خاطر نشان کرد: در ادامه و بدون وقفه همکاران ما در شهرداری‌های مناطق و نواحی ورود می‌کنند و کار آواربرداری اساسی و بازگشایی معابر را در کوتاه‌ترین زمان ممکن انجام می‌دهند، این در حالی است که در همه این مراحل در ساعت‌های اولیه امکان حمله مجدد دشمن در همان نقطه وجود دارد.

سخنگوی شهرداری تهران اعلام کرد: تاکنون به ۳۴۹ نقطه در شهر آسیب وارد شده‌است. در این مدت ۸۹۹خانوار (۲۸۵۴ شهروند) برای اسکان به هتل‌ها معرفی شدند. این عزیزان در مجموع در ۱۲ مجموعه اقامتی اسکان داده شده‌اند.

وی ادامه داد: شهرداری تهران علاوه بر ظرفیت خود، مجموعه‌های اقامتی و اسکان دیگری را نیز اجاره کرده است.

محمدخانی گفت: مردم عزیز می‌توانند برای دریافت مشاوره در خصوص نحوه اسکان اضطراری و یا خدمات شهرداری تهران به آسیب‌دیدگان و یا آسیب‌های به وجود آمده به دفتر مدیریت بحران در شهرداری‌های مناطق و نواحی مراجعه کنند. وی افزود: سامانه ۱۳۷ داخلی ۳ تماس و نرم‌افزار موبایلی شهرداز هم دیگر راه‌های ارتباطی در این باره هستند و همچنین از روز اول جنگ با دستور شهردار تهران و بنابر اختیارات قانونی، حمل و نقل در تهران رایگان شد.

وی در باب خدمت‌رسانی شهرداری افزود: در راستای خدمات‌رسانی هرچه بهتر به مردم تهران هم‌زمان با افزایش ساعت کاری مترو تا ساعت ۲۴ و شبانه‌روزی بودن سامانه اتوبوس‌های تدروری تهران (BRT)، این خدمت همگی رایگان به مردم ارائه می‌شود.

محمدخانی اظهار کرد: ممنوعیت ورود به محدوده طرح ترافیک تا اطلاع ثانوی لغو شده‌است و همچنین هیچ گونه کمبودی در تهیه و توزیع اقلام و کالاهای اساسی وجود ندارد.

وی گفت: ۳۱۶میدان میوه و تره بار شهرداری تهران در این روزها از ساعت ۸صبح بی وقفه تا ساعت ۱۶ و ۵۵ فروشگاه شهروند نیز از ساعت ۸ تا ۱۷ و در صورت نیاز تا ۱۹ به مردم خدمات ارائه می‌دهند. سخنگوی شهرداری تهران افزود: تاکنون ۸۱ایستگاه مترو و تعدادی از مدارس و ساختمان‌های تجاری خصوصی برای پناهگاه مناسب تشخیص داده شده که از این تعداد ۳۲ ایستگاه مترو در حال حاضر قابلیت استفاده به عنوان پناهگاه را دارند.

محمدخانی ادامه داد: شهرداری تهران از طریق معاونت اجتماعی، سازمان فرهنگی و هنری و سازمان زیباسازی پشتیبانی جمعاعات انقلابی و مردمی را در هر پهنه و در تمام ۲۲ منطقه برعهده دارد.

وی گفت: بهشت زهرا (س) کانون ساماندهی شهدا است و با توجه به حضور همه دستگاه‌های مربوطه اقدامات در این حوزه نیز بدون مشکل در حال انجام است.

وی خاطر نشان کرد: شهروندان اطمینان داشته باشند که شهرداری در این روزها همچون دلاورمردان نظامی، انتظامی و امدادی و بسیجیان غیور در کنار مردم حضور دارند.

محمدخانی در پایان گفت: همکاران ما ضمن خدمات رسانی، در حال انجام پروژه‌های عمرانی هستند و به امید خدا یک به یک این پروژه‌ها نیز به بهره‌برداری خواهد رسید.

گروه راهبردی – نیما ایران دوست– در میان بی‌خبری غافلگیرکننده‌ای که بر جهان حاکم بود، اسفند ۱۴۰۴ به نقطه عطفی در تاریخ معاصر خاورمیانه تبدیل شد. آنچه تا دیروز تنها در سناریوسازی‌های اتاق‌های فکر محتمل به نظر می‌رسید، در یک صبحگاه سرد زمستانی به واقعیتی تلخ بدل گشت؛ شعله‌های جنگی که می‌توان آن را «جنگ رمضان» نامید، نه تنها آسمان منطقه را دگرگون کرد، بلکه زلزله‌ای عمیق بر پیکره اقتصاد جهانی انداخت. اولین و مهمترین پیامد این درگیری، نه برخورد مستقیم ارتش‌ها، که در قلب زیرساخت‌های انرژی جهان رخ داد. ننگه هرمز، این حلقه باریک و حیاتی، به محض آغاز درگیری‌ها به روی جریان عادی نفت و گاز بسته شد و جهان را با معمای تازه روبه‌رو کرد؛ معمایی که نام آن «امنیت انرژی» بود و بهای آن، جهش قیمت‌ها به ارقامی حیرت‌انگیز.

اما این تنها آغاز ماجرا بود. بسته شدن راه‌های آبی و توقف ناگهانی صادرات نفت و گاز، زنجیره‌ای از پیامدهای زنجیره‌ای را رقم زد که دامنه آن از بازار نفت فراتر رفت و به کالاهای استراتژیکی همچون اوره رسید. افزایش بیش از ۵۰ درصدی قیمت این ماده حیاتی، خط تولید پالایشگاه‌های دور دست همچون هند را با بحران مواجه ساخت و زنگ خطر را برای امنیت غذایی کشورهای وابسته به صدا درآورد. در آن سوی دنیا، وال‌استریت با ریزشی ۸۰۰میلیارد دلاری در یک روز، وحشت را به جان بازارهای اروپا و آسیا انداخت. با این حال، در میان این طوفان بی‌امان، تصویری متفاوت از ایران به چشم می‌خورد؛ کشوری که به واسطه دو دهه زندگی در شرایط تحریم، به الگویی شگفت‌انگیز از «تاب‌آوری» تبدیل شده و همچنان در چشم‌انداز بحران، ثباتی شکننده اما واقعی را در معیشت روزمره شهروندان خود به نمایش گذاشته است.

شوک نفتی و بحران انرژی در منطقه؛ پیامدهای ژئواکونومیک بسته‌شدن تنگه هرمز

سپیده‌دم آن روز اسفندماه، هنگامی که نخستین موشک‌ها از آسمان عبور کردند، جهان متوجه شد که دیگر با یک تنش معمولی منطقه‌ای مواجه نیست. در نخستین ساعات اعلام جنگ، کلید راهبردی تنگه هرمز چرخید و این آبراه حیاتی که روزانه حدود یک پنجم نفت جهان از آن عبور می‌کند، به روی کشتی‌ها و نفتکش‌ها بسته شد. این رویداد که پیش‌تر در هیچ سناریوی نظامی‌ای جدی گرفته نشده بود، اکنون به واقعیتی انکارناپذیر تبدیل گشته و معادلات انرژی جهان را دستخوش تحولی شگرف ساخته است. نفتکش‌های غول‌پیکری که تا دیروز مقصدی مشخص در بنادر چین، هند یا ژاپن داشتند، اکنون سرگردان در آب‌های بین‌المللی به نظاره نشسته‌اند و کشورهای حاشیه خلیج فارس، از قطر و کویت گرفته تا امارات و بحرین و عراق، با معضلی بزرگ مواجه شده‌اند؛ آن‌ها که فاقد ظرفیت ذخیره‌سازی طولانی‌مدت هستند، عملاً تولید نفت و گاز خود را متوقف یا به شدت کاهش داده‌اند.

پیامد این توقف تولید، موجی از شوک قیمتی بود که در کمتر از ۷۲ ساعت نفت را به مرز ۱۰۰ دلار رساند و بر

مواد غذایی برانگیزد. آنچه در سایه جنگ منطقه‌ای رخ داده، صرفاً یک نوسان قیمتی در بازار کالاهای پایه نیست، بلکه گسستی عمیق در زنجیره تأمین نهاده‌های کشاورزی است که پیامدهای آن تا ماه‌ها و حتی سال‌های بعد، در قالب افزایش قیمت مواد غذایی و تهدید امنیت غذایی میلیون‌ها انسان خود را نشان خواهد داد.

ریزش هم‌زمان بازارهای مالی؛ از وال‌استریت تا توکیو و تأثیر پذیری از بحران خاورمیانه
در آن سوی میدان نبرد، جایی که به جای موشک، اعداد و ارقام بر صفحه‌های مانیتور رژه می‌روند، فاجعه‌ای به همان اندازه خونین در حال رقم خوردن بود. نخستین ساعات گشایش بازارهای وال‌استریت، خبر از کشتاری هولناک می‌داد؛ شاخص‌های سهام چنان سقوط آزادی را تجربه کردند که گویی وزنه‌ای سنگین از فراز آسمان منهن بر سر آنها فرود آمده است. آمار نهایی در پایان آن روز سیاه، چیزی نزدیک به ۸۰۰میلیارد دلار زیان انباشته را نشان می‌داد؛ رقمی که برای درک عظمت آن، کافی است بدانیم از تولید ناخالص داخلی بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته بیشتر است. این اما تنها آغاز یک واکنش زنجیره‌ای بود. با بسته شدن بازارهای نیویورک، هراس عمیقاً ریشه‌دار شده بود و سرمایه‌گذاران در توکیو، هنگ‌کنگ و سئول بامداد خود را با تصاویر دلهره‌آوری از فروپاشی شاخص‌ها آغاز کردند. بورس‌های اروپایی نیز در ادامه روز، صحنه فرار سرمایه‌ها به سوی پناهگاه‌های امن بودند؛ گویی یک زلزله اقتصادی، کف تمام تالارهای معاملاتی جهان را لرزاندہ است.

در این میان، بازار ارزهای دیجیتال که خود را به عنوان یک دارایی مستقل و غیرهمبسته با اقتصاد سنتی تعریف کرده بودند، نه تنها پناهگاهی امن از آب درنیامد، بلکه به کانون اصلی طوفان بدل گشت. رمزارزها که به واسطه ماهیت غیرمتمرکز و معاملات شبانه‌روزی خود، نخستین بازاری بودند که واکنش نشان دادند، با ریزشی سقوط‌آسا مواجه شدند و هزاران میلیارد دلار از ارزش آنها در دم تبخیر شد. آنچه رخ داد، فراتر از یک اصلاح ساده قیمتی یا نوسان عادی بازار بود. این یک شوک روانی عمیق ناشی از گسستن اعتماد به آینده اقتصاد جهانی بود. سرمایه‌گذاران خرد و کلان، از صندوق‌های بازنشستگی در کانادا گرفته تا معامله‌گران خرد در کره جنوبی، همگی در محاسبات خود عاملی به نام «جنگ گسترده در خاورمیانه» را وارد نکرده بودند. این غافلگیری، همراه با ابهام در مورد طول مدت بحران و دامنه گسترش آن، باعث شد تا منطق تحلیل جای خود را به هراس و رفتار توده‌وار بدهد. اکنون دیگر کسی به سودآوری شرکت‌ها یا نسبت‌های مالی نگاه نمی‌کرد؛ تنها یک پرسش در ذهن همه می‌چرخید: «با این وقت نجات باقی مانده است؟»

معمای تاب‌آوری اقتصادی ایران در برابر طوفان بحران؛ تجربه دو دهه تحریم چگونه کار ساز شد؟
در میان این همه آشوب و بی‌ثباتی، تصویری شگفت‌انگیز و تا حدی متناقض از ایران به چشم می‌خورد. تصویری که نه با پیش‌بینی‌های مرسوم تحلیلگران بین‌المللی همخوانی دارد و نه با تجربه‌های رایج کشورهای درگیر در بحران‌های منطقه‌ای. در حالی که بورس‌های توکیو و فرانکفورت یکی پس از دیگری سقوط می‌کنند و بانک‌های مرکزی

«سراسر آمد» بررسی می‌کند؛

تبعات اقتصادی جنگ رمضان برای منطقه و جهان

اروپا جلسات اضطراری تشکیل می‌دهند، اقتصاد ایران با آرامشی غریب و شگفت‌آور به مسیر خود ادامه می‌دهد. نرخ ارز که همواره به عنوان مهمترین دماسنج سنجش سلامت اقتصادی و اولین قربانی تنش‌های سیاسی شناخته می‌شود، در این بحران نه تنها دچار جهش نشد، بلکه با ثباتی پایدار و محدوده‌ای معقول باقی ماند. تورم نیز که در تجربه تمامی کشورهای درگیر جنگ، اسب سرکش اقتصاد را به پرتگاه ابرتورم می‌افکند، در این سرزمین مهار شده و آرام به نظر می‌رسد. شاید برای ناظران خارجی، این ثبات در میان طوفان منطقه‌ای، معمای لاینحل و باوری نکردنی باشد.

اما راز این تاب‌آوری شگفت‌انگیز را باید در سبزی به نام «تحریم» جستجو کرد؛ سبزی که نه از آهن، که از جنس تجربه، انعطاف و نوآوری در شرایط سخت ساخته شده است. جمهوری اسلامی ایران بیش از دو دهه است که زیر شدیدترین و فراگیرترین تحریم‌های اقتصادی تاریخ مدرن زندگی می‌کند. تحریم‌هایی که هر یک به تنهایی می‌توانست کشوری را به زانو درآورد، اما در اینجا به دانشگاهی برای آموختن فنون بقا تبدیل شد. اقتصاد ایران در این سال‌ها آموخته است که چگونه با حداقل وابستگی به خارج، چگونه با تکیه بر توان داخلی، چگونه با ایجاد شبکه‌های جایگزین تولید و توزیع، و چگونه با مدیریت منابع ارزی در شرایط فقدان دسترسی به سیستم بانکی جهانی، به حیات خود ادامه دهد. سفری کوتاه به هر یک از شهرهای ایران، از تهران و اصفهان گرفته تا تبریز و شیراز و مشهد، این حقیقت را آشکار می‌سازد: مغازه‌ها پر از کالا، بازارها شلوغ و پررونق، و مردم با آرامشی نسبی که در رسانه‌های جهان کمتر دیده شده، روایتی است از روزمره خود به خوبی می‌شناسند و آموخته‌اند که چگونه در سخت‌ترین شرایط، معیشت خود را از طوفان آسیب‌ها در امان نگاه دارند.

نتیجه‌گیری و جمع‌بندی

در یک جمع‌بندی نهایی می‌توان گفت آنچه در اسفند ۱۴۰۴ در خاورمیانه روی داد، فراتر از یک درگیری منطقه‌ای و محدود بود؛ ایمن واقعه به مثابه زلزله‌ای چندبعدی، تمام ساختارهای اقتصاد جهانی را به لرزه درآورد. از شوک قیمتی نفت و بسته شدن تنگه هرمز گرفته تا انفجار قیمت اوره و تهدید امنیت غذایی کشورهای پرجمعیتی چون هند، و از ریزش هم‌زمان بورس‌های بزرگ جهان تا فرار سرمایه‌ها از بازارهای پریسک، همگی حاکی از ظهور نظمی جدید در معادلات ژئواکونومیک جهان است. نظمی که در آن امنیت مسیرهای عبور انرژی، به مراتب از خود نفت گران‌بهار شده و زنجیره‌های تأمین جلوه می‌کنند. در میان ایسن طوفان بی‌امان امسا، ایران تصویری متفاوت و شگفت‌انگیز از تاب‌آوری به نمایش گذاشت؛ تصویری که ریشه در دو دهه زندگی در شرایط تحریم و تبدیل این محدودیت‌ها به فرصتی برای کسب تجربه‌ای کم‌نظیر در مدیریت بحران دارد. آنچه ایران را در این طوفان سرپا نگاه داشت، نه معجزه، که حاصل انعطاف‌پذیری اقتصادی، اتکا به توان داخلی و شناخت عمیق از سازوکارهای بقا در شرایط محاصره بود.

بدون شرح

قاب‌دوربین

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...

فریداعیزی - اقتصاد سراسر آمد